

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudcom JUDr. Petrom Dudičom v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739 proti žalovanej Terézii bytom okres Rožňava, nar. zastúpenej Združenie na ochranu práv občana - AVES, so sídlom Bratislava, Jána Poničana 9, IČO: 50 252 151, o zaplatenie 4.282,66 eur s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l:

- I. Súd žalobu z a m i e t a.
- II. Stranám sa náhrada trov prvostupňového a odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobca podaným návrhom v upomínacom konaní doručeným na Okresný súd Banská Bystrica, oddelenie upomínacieho konania žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie istiny 4.282,66 eur s prísl. a náhrady trov konania. V návrhu uviedol, že

pohľadávku nadobudol dňa 21.5.2018 na základe zmluvy o postúpení pohľadávky od spoločnosti Slovenská sporiteľňa a.s., predmetom ktorej bola aj pohľadávka voči žalovanej. Z návrhu ďalej vyplýva, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. uzavrela so žalovanou dňa 4.12.2014 Zmluvu č. 5065676645, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa Zmluvy a tak postupca podaním zo dňa 22.3.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 20.3.2017, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia sumu vo výške 4.282,66 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2.369,07 eur, z riadneho úroku vo výške 1.692,41 eur, z úroku z omeškania vo výške 221,18 eur a z poplatkov vo výške 0 eur tak, ako bola generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaná po postúpení pohľadávky vykonala úhrady vo výške 0 eur. Žalobca si tiež uplatnil nárok na zaplatenie úroku z omeškania počnúc dňom 22.5.2018, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

2. Na základe takto podaného návrhu tamojší súd dňa 14.10.2019 pod sp. zn.: 34Up/1220/2019 vydal platobný rozkaz, ktorým vyhovel návrhu žalobcu a zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 4.282,66 eur s príslušenstvom.

3. Žalovaná proti platobnému rozkazu podala odpor, v ktorom uviedla, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou je vzťahom spotrebiteľským, keďže žalobca pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, zatiaľ čo žalovaná konala ako fyzická osoba - nepodnikateľ. Žalobca svoj uplatnený nárok odvodzuje zo zmluvy o úvere číslo 5065676645 uzavretej dňa 4.12.2014, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 3.000 eur za podmienok: úroková sadzba 16,90 %; úrok z omeškania 5,00 %; výška a splatnosť splátky 125,53 eur mesačne, 5. deň v kalendárnom mesiaci; splatnosť prvej splátky 5.1.2015; počet splátok 34; konečná splatnosť 5.10.2017; RPMN 29,18 %; priemerná RPMN 18,66 %; celková čiastka spojená s úverom 4.267,35 eur; poplatok za poistenie 13,45 eur mesačne. Žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa Zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa 22.3.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 20.3.2017, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Žalovaná proti uplatnenému nároku s poukazom na ustanovenie § 54a zákona č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), vzniesla námietku premlčania, čo odôvodnila skutočnosťou, že z úverovej zmluvy vyplýva, že splatnosť 1. splátky bola dňa 5.1.2015. Z výzvy právneho predchodcu žalobcu zo dňa 7.2.2017 vyplýva, že žalovaná bola v omeškaní so splácaním Pohľadávky Banky ku dňu 4.2.2016 vo výške 2.178,69 eur. Listom zo dňa 22.3.2017 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že Banka vyhlásila ku dňu 20.3.2017 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo Zmluvy. Od prvej splatnej splátky dňa 5.1.2015 do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru 20.3.2017 mala žalovaná uhradiť 27 mesačných splátok po 125,53 eur v sume 3.389,31 eur ($27 \times 125,53 = 3.389,31$). Z Prehľadu splátok vyplýva, že žalovaná do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru celkovo uhradila 1.077,53 eur a bola v omeškaní s 18 mesačnými splátkami v sume 2.311,78 eur. Žalovaná bola do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v omeškaní so splátkami: 10/2015; 11/2015; 12/2015; 01/2016; 02/2016; 03/2016; 04/2016; 05/2016; 06/2016; 07/2016; 08/2016; 09/2016; 10/2016; 11/2016; 12/2016; 01/2017; 02/2017; 03/2017. V danej veci podľa žalovanej došlo k zosplateniu

úveru ku dňu 20.3.2017 pre nesplnenie povinnosti splácať splátky včas, a to splátky splatnej dňa 5.10.2015. Poukázala na ust. § 103 veta druhá a ust. § 101 OZ pričom premlčacia doba začala plynúť od 6.10.2015 a uplynula dňa 6.10.2018. Žaloba bola podaná na súd dňa 20.9.2019 po jej uplynutí. Nárok žalobcu sa teda podľa žalovanej premlčal dňa 6.10.2018. Premlčacia doba podľa žalovanej plynie od zročnosti splátky kvôli ktorej sa predčasné plnenie žiada. Za účelom určenia začiatku plynutia premlčacej doby je potrebné aplikovať ust. § 103 OZ, nakoľko plnenie dlhu bolo dohodnuté v splátkach a veriteľ využil svoje právo dané ust. § 565 OZ. Trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začala plynúť odo dňa splatnosti nesplatennej splátky. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročný celý dlh (§ 565) začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Ustanovenie § 103 OZ predstavuje lex specialis voči § 101 OZ, čo znamená, že premlčacia doba nezačína plynúť od okamihu, kedy sa záväzok stal splatný (teda kedy bol dlžník vyzvaný na splatenie celej pohľadávky), ani od okamihu využitia práva podľa § 565 OZ veriteľom, ale od okamihu splatnosti tej splátky, kvôli ktorej k zosplateniu došlo. Poukázala na obdobné rozhodnutia súdov: Krajský súd Banská Bystrica 41Co/3/2019 z 27.2.2019; Okresný súd Považská Bystrica 5Csp/34/2019 - 57 z 15.7.2019, Okresný súd Kežmarok 9Csp/68/2017-137 z 2.7.2019; Okresný súd Martin 5Csp/226/2018 - 91 z 21.2.2019; Okresný súd Martin 6Csp/140/2018 - 123 z 30.4.2019; Okresný súd Martin 10Csp/219/2018 - 133 z 25.4.2019; Okresný súd Bratislava III 16Csp/44/2016 - 62 z 16.5.2019; Okresný súd Bratislava V 24Csp/110/2018 - 86 z 20.5.2019; Krajský súd Trenčín 27Co/29/2018 z 27.2.2019; Krajský súd Trenčín 5Co/256/2018 z 20.2.2019; Okresný súd Rožňava 1Csp/32/2018 z 3.12.2018; Krajský súd v Prešove 6Co/26/2017 z 28.6.2018; Krajský súd v Trnave 23Co/35/2015 z 25.1.2016; Krajský súd Trenčín 19Co/211/2016 z 13.10.2016; Krajský súd Trenčín 19Co/274/2016 z 13.10.2016; Okresný súd Dunajská Streda 16Csp/203/2017 z 1.12.2017; Krajský súd Trenčín 5Co/233/2016 z 25.1.2017, Okresný súd Trnava 16Csp/39/2017 z 27.12.2017. Žalovaná tiež poukázala na spôsob uzatvorenia zmluvy a poskytnutia úveru. V čase uzatvorenia úverovej zmluvy mala žalovaná 73 rokov a bola postihnutá stareckou demenciou. Starobný dôchodok poberala v čase uzatvorenia úverovej zmluvy vo výške cca 360,00 EUR. Zmluva bola uzatvorená dňa 4.12.2014. V čase uzatvorenia predmetnej zmluvy však žalovaná už splácala aj iné úvery, a to:

- PROVIDENT Financial, úverový vzťah vznikol 18.11.2014, mesačná splátka bola 46,92 EUR,
- Slovenská sporiteľňa, úverový vzťah vznikol 5.5.2014, mesačná splátka bola 24,65 eur,
- TELERVIS PLUS, úverový vzťah vznikol 26.6.2014, mesačná splátka bola 38,25 eur,
- Consumer Finance Holding, úverový vzťah vznikol 8.11.2013, mesačná splátka bola 153,71 eur,
- Consumer Finance Holding, úverový vzťah vznikol 7.5.2010, mesačná splátka bola 30,00 eur,
- Consumer Finance Holding, úverový vzťah vznikol 28.8.2014, mesačná splátka bola 30,76 eur

V čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy žalovaná už splácala na úvery mesačne 324,29 eur, pričom jej mesačný starobný dôchodok bol cca 360,00 eur a na základné životné potreby jej zostávala mesačne suma len 35,71 eur. Mesačná splátka predmetného úveru je 125,53 eur, z čoho vyplýva, že žalovaná v žiadnom prípade nespĺňala podmienky pre čerpanie ďalšieho úveru. Právny predchodca žalobcu napriek tomu, že vedel o extrémnej zadĺženosti žalovanej, poznal jej vek a poznal jej zdravotný stav (duševný), ju ešte viac dostal do dlhovej pasce.

4. Na podaný odpor reagoval žalobca podaním zo dňa 21.11.2019, v ktorom uviedol, že pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou). Každá zo splátok tak predstavuje samostatné plnenie a preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba podľa § 103 OZ samostatne. OZ ďalej v ustanovení § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá splátka, môže veriteľ uplatniť právo na zosplatnenie celého dlhu (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu, avšak toto svoje právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. Ak toto právo veriteľ uplatní, trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu splatnosti celého dlhu. Ak však veriteľ toto právo nevyužije a ďalšia splátka sa stane splatnou, potom toto právo zaniká a vzniká mu až v prípade, ak dlžník nezaplatí ani túto, ďalšiu splátku dlhu. V posudzovanom prípade bolo preukázané, že žalovaná bola v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (20.3.2017) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (od 5.10.2015). Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 05.10.2015. Oprávnenie žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky totiž zaniklo v súlade s ust. § 565 OZ dňa 5.11.2015, t. j. splatnosťou ďalšej splátky úveru. Ak by žalobca pre nesplnenie tejto splátky vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, potom by porušil ust. § 53 ods. 9 OZ, nakoľko žalovaná nebola v tom čase v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v prípade, ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 20.3.2017 - toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 OZ pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 5.1.2017 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. V posudzovanom prípade teda došlo v súlade s ust. § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplnenie splátky splatnej dňa 5.1.2017. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 5.1.2017 tak začala v súlade s ust. § 103 OZ plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade od splátky splatnej dňa 5.1.2017) a uplynula by najskôr dňa 5.1.2020. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 20.9.2019, žalobca má za to, že svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby. Pokiaľ ide o tvrdenia žalovanej ohľadom tvrdení, že žalovaná v čase uzatvorenia úverovej zmluvy bola postihnutá stareckou demenciou a starobný dôchodok poberala v čase uzatvorenia úverovej zmluvy vo výške cca 360 eur, uvedené tvrdenia spochybnil, nakoľko podľa názoru žalobcu žalovaná neuniesla ohľadom týchto tvrdení dôkazné bremeno. Žalobca zotrval na podanej žalobe a navrhol, aby jej konajúci súd v plnom rozsahu vyhovel a zároveň navrhol pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa zákona č. 160/2015 Z. z Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

5. Spis bol tunajšiemu súdu doručený dňa 26.11.2019.

6. K vyjadreniu žalobcu sa žalovaná vyjadrila písomným podaním zo dňa 23.1.2020, v ktorom uviedla, že z výzvy zo dňa 7.2.2017, predloženej žalobcom, vyplýva, že žalovaná bola v omeškaní so splácaním Pohľadávky Banky ku dňu 4.2.2016 vo výške 2.178,69 eur. Mesačná splátka úveru bola 125,53 eur. Potom 2.178,69 eur deleno 125,53 eur = 17

mesačných splátok v omeškaní v sume 2.134,01 eur a 1 splátka v omeškaní vo výške 44,68 eur - spolu 18 mesačných splátok v omeškaní. Keďže žalovaná bola v omeškaní ku dňu 4.2.2016 v počte 18 mesačných splátok, potom prvá nezaplatená splátka by pripadla na 5.8.2014. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo dňa 22.3.2017. Dátum omeškania so splácaním ku dňu 4.2.2016 je vo výzve potom nesprávne uvedený, keďže zmluva bola uzavretá 4.12.2014. Poukázala na rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21.11.2019 sp. zn. 2Co/103/2019, ktorým krajský súd potvrdil rozsudok tunajšieho súdu - Okresného súdu Rožňava zo dňa 3.12.2018 č.k. 1Csp/32/2018-229. V tomto konaní žalovaná vystupovala rovnako na strane žalovanej. Odvolací súd sa v uvedenom rozsudku stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie a s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré žalovaná v celom rozsahu poukázala a doplnila, že premlčacou dobou sa rozumie časový úsek, v ktorom musí byť právo vykonané, inak môžu nastať účinky premlčania podľa § 100 OZ. Premlčacia doba je ustanovená konkrétnym časovým úsekom, ktorý má určený začiatok plynutia. Dĺžku premlčacej doby určuje zákon a pod sankciou neplatnosti nemožno túto dobu zmeniť ani dohodou strán, pričom jej uplynutím dochádza k právnym účinkom premlčania (strata možnosti vynúteného splnenia práva na základe námietky premlčania). Z hľadiska prejednávaneho sporu je premlčacia doba trojročná (§ 101 OZ) a nakoľko zo strany veriteľa došlo k vyhláseniu mimoriadnej (predčasnej) splatnosti úveru (§ 565 OZ), začala plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky (§ 103 OZ), ktorou bola marcová splátka úveru, splatná v apríli 2015, nie odo dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, ako tvrdí žalobca. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ je potrebné vykladať vo vzájomnej súvislosti s ustanovením § 565 OZ, t. j. veriteľ môže vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru do splatnosti najbližšej splátky nasledujúcej po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, pre omeškanie s ktorou sa stal splatný celý dlh samozrejme za splnenia ďalšej podmienky podľa § 53 ods. 9 OZ - upozornenia dlžníka na možnosť zosplatnenia úveru aspoň 15 dní pred uplatnením tohto práva. Ako správne uviedol prvoinštančný súd, dlžnou splátkou, pre ktorú nastalo mimoriadne zosplatnenie úveru je podľa predžalobnej upomienky datovanej 27.6.2015 (v danom prípade datovanej 7.2.2017) už splátka za marec 2015 (v danom prípade splátka za september 2015), ktorá bola splatná v apríli 2015 (v danom prípade splatná v októbri 2015). Z výzvy jeho právneho predchodcu je evidentné, že tento dlžníčku vyzýval na úhradu dlžnej splátky do 5.8.2015 (v danom prípade podľa výzvy do 15 dní odo dňa doručenia výzvy), keď posledná úhrada (za február 2015) bola vykonaná dňa 9.3.2015 (v danom prípade posledná úhrada bola podľa prehľadu splácania vykonaná 5.7.2015) - (bod 24. rozsudku). V dôsledku zosplatnenia úveru začala plynúť trojročná premlčacia doba už od nezaplatenej marcovej splátky splatnej v apríli v roku 2015 (viď prehľad splátok a úhrad z č.l. 10 a nasl. - posledná uhradená splátka z 20.3.2015 bola vo výške 153,71 €) v danom prípade podľa prehľadu splátok a úhrad už od nezaplatenej júlovej splátky splatnej v auguste 2015. Vzhľadom na uvedené a dátum podania žaloby - 4.6.2018 je záver súdu prvej inštancie o premlčaní nároku správny (bod 25. rozsudku). Ust. § 101 OZ je úpravou všeobecnou (lex generalis) a ust. § 103 OZ vo vzťahu k nemu je lex specialis, t.j. osobitnou úpravou, ktorá má pred aplikáciou všeobecnej úpravy prednosť. Predmetné ustanovenie (§ 103 OZ) neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ale na dátum zročnosti (splatnosti) tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. Berúc do úvahy dátum poslednej realizovanej splátky 20.3.2015 (v danom prípade 5.7.2015) je namieste záver konajúceho súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého podľa § 53 ods. 9 OZ veriteľ k zosplatneniu dlhu v spotrebiteľskom vzťahu pristúpil až po troch mesiacoch od omeškania so zaplatením splátky, a tak správne nárok žalobcu bol vyhodnotený ako

premlčaný (bod 27. rozsudku).

7. Žalobca písomným podaním doručeným súdu dňa 6.2.2020 uviedol, že dňa 4.12.2014 uzatvoril postupca so žalovaným Zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 3.000,00 eur. Žalovaná sa zaviazala splatiť úver s úrokovou sadzbou vo výške 16,90 % p.a. v deň uzavretia zmluvy formou 34. pravidelných mesačných splátok od 5.1.2015 do 5.10.2017 vo výške 125,53 eur, vždy k 5. dňu v mesiaci a uhrádzať poplatok za poistenie úveru vo výške 13,45 eur a v prípade každého omeškania poplatok za upomienku vo výške 25,00 eur. Dňa 21.5.2018 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku zo zmluvy v celkovej výške 4.282,66 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2.369,07 eur, z riadneho úroku vo výške 1.692,41 eur, z úroku z omeškania zmluvného vo výške 22,10 eur a z úroku z omeškania vo výške 199,08 eur. Úhrady žalovanej boli dňa 5.1.2015 - 125,53 eur, 5.2.2015 - 125,53 eur, 5.3.2015 - 125,53 eur, 5.4.2015 - 125,53 eur, 5.5.2015 - 125,53 eur, 5.6.2015 - 125,53 eur, 5.7.2015 - 125,53 eur, 9.9.2015 - 1,79 eur, 2.10.2015 - 0,55 eur, 7.10.2015 - 25,2 eur, 6.11.2015 - 9,44 eur, 9.12.2015 - 14 eur, 7.1.2016 - 17,18 eur, 17.2.2016 - 17,18 eur, 8.3.2016 - 17,18 eur, 10.5.2016 - 10,86 eur, 18.7.2016 - 12,15 eur, 18.7.2016 - 1,85 eur, 11.8.2016 - 10,86 eur, 17.10.2016 - 10,86 eur, 18.11.2016 - 14 eur, 16.12.2016 - 14 eur, 18.1.2017 - 10,86 eur, 20.2.2017 - 10,86 eur, 10.4.2017 - 1,4 eur, 10.4.2017 - 20,32 eur, 6.6.2017 - 10,86 eur, 3.7.2017 - 10,86 eur, 1.8.2017 - 10,86 eur, 30.8.2017 - 10,86 eur, 17.10.2017 - 21,72 eur, 7.2.2018 - 4,94 eur, 7.2.2018 - 31,94 eur. Z úhrad žalovanej bola na istinu započítaná suma vo výške 630,93 eur, na poplatky bola započítaná suma vo výške 222,95 eur, na riadny úrok suma vo výške 299,11 eur a na úrok z omeškania bola započítaná suma vo výške 48,30 eur. Postúpená istina tak predstavuje „Čerpanie“ mínus úhrady žalovaného započítané na istinu (3.000,00 eur - 630,93 eur = 2.369,07 eur). Riadny úrok vo výške 1.692,41 eur predstavuje zmluvný úrok v celkovej výške 1.991,52 eur so započítaním úhrad vo výške 299,11 eur. Neuhradený zmluvný úrok predstavoval sumu vo výške 1.692,41 eur. Žalobca ďalej poukázal na predchádzajúce vyjadrenie zo dňa 21.11.2019 a navrhol, aby konajúci súd rozhodol v zmysle podanej žaloby.

8. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 11Csp/70/2019 - 214 zo dňa 7.2.2020 žalobu zamietol (výrok I.) a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

9. Proti rozsudku zo dňa 7.2.2020 podal včas odvolanie žalobca pretože sa nestotožnil s právnym posúdením súdu v otázke počiatku plynutia premlčacej doby žalobou uplatneného práva. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie alebo rozhodol o zrušení rozsudku a vrátení veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Odvolací súd uznesením, č. k. 9CoCsp/66/2020-275 zo dňa 21.9.2021 zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení uznesenia poukázal na skutočnosti, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní sa riadil nesprávnym právnym názorom o premlčaní žalobou uplatneného nároku, a to tak v rozsahu jednotlivých samostatne zročných splátok počnúc dňom 5.10.2016 do budúcnosti vrátane od 5.3.2017 zročného zosplatneného dlhu (03 - 10/17). Nepripísal žiaden právny význam nasledovným skutočnostiam, ktoré zo spisu vyplynuli a sú pre rozhodnutie vo veci rozhodujúce, resp. o ktorých nebolo vykonané ďalšie dokazovanie potrebné za účelom

zistenia okolností relevantných pre správne posúdenie veci, hoci tieto mali byť zisťované, ako skutkový podklad pre rozhodnutie vo veci a dôkazy o nich v spotrebiteľských veciach súd obstará alebo zabezpečí aj bez návrhu (§295 CSP). Ide nielen o podrobenie úverovej zmluvy ex offio súdnemu prieskumu z hľadiska dodržania dosiaľ neposudzovaných zákonných náležitostí na takéto zmluvy kladené v čase jej uzavretia, resp. za účelom preverenia ich správnosti, a to najmä tých (§ 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.), dôsledkom absencie ktorých v zmysle §11 ods. 1 a 2 tohto zákona je, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov vrátane potreby posúdiť správnosť vyčíslenia a splatnosť žalobou uplatnenej pohľadávky, ale aj otázky posúdenia aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v tomto spore, bez posúdenia ktorých akýkoľvek záver súdu prvej inštancie o žalobou uplatnenom nároku v merite veci je predčasný, prijatý bez ustálenia skutkového stavu v potrebnom rozsahu, i keď tieto aj vzhľadom na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej aj len „ZoB“) v nadväznosti na §525 ods. 2 o. z. mali byť zisťované ako skutkový podklad pre posúdenie rozhodujúcich skutočností. Dôkazné bremeno v tomto smere je pritom na žalobcovi. Keďže súd prvej inštancie tieto pre správne a zákonné rozhodnutie vo veci rozhodujúce skutočnosti nezisťoval, pretože ich za také nepovažoval, hoci zo zhora uvedených dôvodov ich zisťovať mal, odvolací súd rozsudok v napadnutom vyhovujúcom výroku musel zrušiť postupom podľa §389 ods. 1 písm. c) CSP a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd Ďalej konštatoval, že predmetom konania je záväzok spotrebiteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kde pôvodným veriteľom, s ktorým žalovaný spotrebiteľ zmluvu uzavrel, bola banka, ktorá k 20.3.2017 svoju pohľadávku voči žalovanej, zaplataenie ktorej je predmetom tohto súdneho sporu tzv. zosplatnila a následne zmluvou z 21.5.2018 o postúpení pohľadávok túto svoju pohľadávku voči spotrebiteľovi bez jeho súhlasu ako svojho klienta postúpila na obchodnú spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., t. j. na nebankový subjekt. V tomto ďalšom konaní bude preto potrebné tiež posúdiť, (i) či banka opodstatnene pristúpila k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu žalovanej ako svojho klienta a (ii) či bol pri tom dodržaný v §53 ods. 9 o. z. ustanovený postup a následne (iii) či ešte pred postúpením pohľadávky z banky na nebankový subjekt žalovaná bola účinne vyzvaná bankou na zaplataenie celej splatnej pohľadávky. Následne bude potrebné zistiť, či po tejto výzve žalovaná bola v omeškani 90 dní, a či a kedy bolo žalovanej oznámené postúpenie pohľadávky, pretože až od tohto momentu jej vzniká povinnosť plniť žalobcovi. Okrem posúdenia platnosti postúpenia pohľadávky, odvolací súd dal do pozornosti aj potrebu dokazovania skutočnosti, či úver bol v celej výške 3 000 eur poskytnutý v prospech žalovanej prevodom na jej úverový účet, alebo značná časť úveru bola použitá na úhradu iných záväzkov žalovanej v zmluve presne deklarovaných. Ďalej poukázal na potrebu dôslednej kontroly úverovej zmluvy z hľadiska dodržania zákonných náležitostí na zmluvy tohto typu kladené v čase jej uzavretia a tiež so zreteľom na to, či prípadne (nie) sú naplnené niektoré zo zákonných predpokladov na uplatnenie dôsledku (sankcie) ustanovenej v §11 zákona č. 129/2010 Z.z. (vrátane potreby prehodnotiť správnosť a úplnosť veriteľom deklarovaných vstupných údajov pre správny výpočet RPMN vzhľadom na poplatky ustanovené v čl. II. zmluvy, event. tzv. skryté poplatky, výška skutočne poskytnutého peňažného plnenia v prospech žalovanej).

11. Súd rozhodnutie odvolacieho súdu doručil obom sporovým stranám. Žalobca vo svojom podaní zo dňa 25.11.2021 uviedol, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky pre platné postúpenie podľa § 92 ods. 8 ZoB. Žalovaná bola v omeškani viac ako 90 dní, výzvou zo dňa 7.2.2017 bola vyzvaná na splnenie dlhu s upozornením na možnosť

predčasného zosplatnenia úveru a opakovane výzvou zo dňa 23.1.2018, ku ktorej predložil podací hárok. Zároveň predložil oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 21.5.2018, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 22.3.2017, výzvu zo dňa 23.1.2018, výzvu zo dňa 7.2.2017, podacie hárky č. EPH117845980, EPH1286264990, EPH009242172. Svoje vyjadrenie doplnil písomným podaním zo dňa 29.11.2021, v ktorom deklaroval, že v danom prípade bola splnená aj podmienka odbornej starostlivosti pri posudzovaní schopnosti žalovanej splácať úver. Primárna návratnosť bola overená nasledovne: Klientom deklarovaný dôchodok overený dopytom do SP: 343 EUR, Existujúce záväzky: 0 EUR, Náklady na domácnosť: 198,48 EUR, Ukazovateľ schopnosti splácať (disponibilný zostatok 145 EUR) vypočítaný nasledovne: $343 - 198,48 = 145$. Splátka poskytnutého úveru je nižšia ako disponibilný zostatok - podmienka primárnej návratnosti z disponibilných príjmov klienta bola splnená. Existujúce splátky úverov a úverová história klienta bola overená dopytom do Úverového registra o čom predložil výpis z úverového registra.

12. Žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 8.12.2021 okrem iného uviedla, že v predmetnej veci nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, z dôvodu nesplnenia podmienok podľa § 565 OZH a § 53 ods. 9 OZ, nebolo preukázané doručenie výzvy žalovanej, ktorou bola vyzvaná na úhradu dlžnej sumy s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, neboli tak potom ani splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 ZoB. Žalobcovi teda nesvedčí aktívna legitímácia v spore. Poukázala tiež na nesprávnosť údajov celkovej čiastky úveru, ktorý bol v zmluve uvedený 4.267,35 eur, pričom súčinnom výšky splátok a počtu splátok mala byť správne uvedená suma 4.268,02 eur. K odbornej starostlivosti veriteľa pri posudzovaní schopnosti žalovanej splácať úver uviedla, že v čase kontraktčného procesu mala žalovaná poskytnuté aj ďalšie úvery od iných veriteľov (1 x Provident, 3 x VÚB, a.s.) o čom predložila aj rozsudky Okresného súdu Rožňava v ktorých predmetné veci boli riešené (10Csp/30/2018, 1Csp/32/2018 a 1Csp/74/2018). V čase uzavretia zmluvy žalovaná už bola povinná splácať úvery v celkovej sume 261,39 eur, pričom jej dôchodok bol 343 eur, náklady na domácnosť 198,48 eur. Ukazovateľ schopnosti splácať úver bol teda -116,87 eur a splátka poskytnutého úveru (125,53 eur) ešte viac prehĺbila disponibilný zostatok na - 242,40 eur. Podmienka primárnej návratnosti z disponibilných príjmov žalovanej tak nebola splnená. Navrhla vykonať dokazovanie výsluchom dcéry Eleny Rajkovej, výsluchom žalovanej a vykonať znalecké dokazovanie týkajúce sa duševného stavu žalovanej. Ako dôkazy predložila záznamy o zdravotnom stave žalovanej, rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 30.11.2017, Zmluvu o poskytovaní sociálnej služby zo dňa 31.8.2018.

13. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil tento skutkový stav:

14. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, a to žalobou, zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 4.12.2014 a k nej pripojenými zmluvnými podmienkami, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 21.5.2018, výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 7.2.2017, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 22.3.2017, podacími hárkami č. EPH117845980, EPH1286264990, EPH009242172, prehľadom splátok a úhrad, prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 21.5.2018, predžalobnou výzvou zo dňa 23.1.2018, pokusom o zmier zo dňa 16.8.2019, zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0398/2018/CEzo dňa 17.5.2018, záznamami o zdravotnom stave žalovanej, rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 30.11.2017, Zmluvou o poskytovaní

sociálnej služby zo dňa 31.8.2018, písomnými vyjadreniami žalovanej, písomnými vyjadreniami žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav:

15. Predchodca žalobcu - spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ uzatvoril so žalovanou dňa 4.12.2014 zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej poskytol žalovanej úver v sume 3.000 EUR, ktorú sa zaviazala splatiť v 34 splátkach vo výške 125,53 eur mesačne. V zmluve sú uvedené tieto údaje: úver 3.000 eur, celková čiastka spojená s úverom 4.267,35 eur, ročná úroková sadzba 16,90 %, priemerná hodnota RPMN 18,66 %, RPMN 29,18 %, konečná splatnosť 5.10.2017, splatnosť prvej splátky 5.1.2015, úrok z omeškania 5,00 % p.a. V zmluve je obsiahnuté prehlásenie žalovanej, že sa oboznámila so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú všeobecné obchodné podmienky, úverové podmienky a sadzobník. Z Prehľadu splátok a úhrad pripojeného k Zmluve o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že žalovaná ku dňu podania žaloby vykonala úhrady v celkovej výške 1.077,53 eur.

16. Z výzvy zo dňa 7.2.2017 vyplýva, že predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky ku dňu 4.2.2016 vo výške 2.178,69 eur a vyzval na jej zaplatenie najneskôr do 15 dní odo dňa doručenia výzvy s upozornením na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v prípade neuhradenia dlžnej sumy.

17. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 22.3.2017 vyplýva, že z dôvodu porušenia zmluvných podmienok banka vyhlásila ku dňu 20.3.2017 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy vo výške 3.481,78 eur a vyzvala žalovanú na jej úhradu do 15 dní.

18. Z výzvy zo dňa 23.1.2018 vyplýva, že výška splatnej a nezaplatenej pohľadávky ku dňu 20.3.2017 predstavuje sumu 4.035,85 eur, pričom vyzvala žalovanú na jej úhradu s upozornením, že banka je oprávnená postúpiť túto pohľadávku tretej osobe.

19. Z pokusu o zmier zo dňa 16.8.2019 vyplýva, že žalobca vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy 4.429,35 eur najneskôr do 23.8.2019.

20. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 21.5.2018, Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0398/2018/CE zo dňa 21.5.2018 a jej prílohy súd zistil, že Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila pohľadávku voči žalovanej spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803. Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 21.5.2018 bolo adresované žalovanej.

21. Z výpisu z lustrácií klienta (č.l. 304), vyplýva, že žalovaná má kontrakty v troch finančných inštitúciách, pričom negatívne informácie neposkytla žiadna finančná inštitúcia, pričom celková suma splátok je 71 eur, splátkové úvery sú v celkovej výške 1.760 eur, nesplátkové úvery 0 eur, splátky s dátumom po splatnosti 0.

22. Podľa podacieho hárku č. EPH117845980 (č.l. 292) vyplýva, že žalovanej bola dňa 29.1.2018 odoslaná doporučená zásielka 2. triedy. Podľa podacieho hárku č. EPH128626490 (č.l. 293) vyplýva, že žalovanej bola dňa 28.5.2018 odoslaná doporučená zásielka 2. triedy. Podľa podacieho hárku č. EPH009242172 (č.l. 294) vyplýva, že žalovanej bola dňa 28.3.2017 odoslaná zásielka 2. triedy.

23. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 30.11.2017 vyplýva, že žalovaná je od 1.1.2018 poberateľkou starobného dôchodku vo výške 366,30 eur.

24. Zo Zmluvy o poskytovaní sociálnej služby zo dňa 31.8.2018 vyplýva, že žalovanej sú poskytované sociálne služby na riešenie nepriaznivej sociálnej situácie z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia, nepriaznivého zdravotného stavu alebo z dôvodu dovŕšenia dôchodkového veku v zariadení Chanava - Diakonické centrum reformovanej cirkvi, n.o. so sídlom v Chanave č. 271, 980 44 Lenartovce.

25. Žalobca vo svojom vyjadrení na pojednávaní zotrval na podanej žalobe. Uviedol, že pohľadávka žalobcu vyplýva zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 4.12.2014, s tým, že žalovaná sa dostala do omeškania s plnením splátok. Zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle zákona. Pridržiava sa svojich písomných vyjadrení. Má za to, že nárok nie je premlčaný s tým, že žalobca si splnil všetky povinnosti pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Uviedol, že k splatnosti úveru nedošlo nezaplatením splátky zročnej v mesiaci november 2015, ale až pre splátku splatnú v januári 2017 a od tohto by sa mala počítať premlčacia doba. Je totiž právom, nie povinnosťou, veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nemal.

26. Žalovaná vo svojom vyjadrení na pojednávaní zotrvala na svojich písomných vyjadreniach, návrhy na doplnenie dokazovania nemala. Navrhnuté dôkazy, a to výsluch dcéry žalovanej, rovnako tak výsluch samotnej žalovanej a znalecké dokazovanie na vyšetrenie duševného stavu žalovanej nežiadala vykonať.

27. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

28. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase podpisu zmluvy (ďalej len zákon č. 129/2010 Z.z.), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

29. Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

30. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

31. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

32. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

33. Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

34. Podľa § 53 ods. 8 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

35. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

36. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

37. Podľa § 526 ods. 1 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

38. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve

banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

39. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

40. Súd mal preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou na základe zmluvy o splátkovom úvere (spotrebiteľskom úvere) došlo ku vzniku záväzkového vzťahu, v ktorom sa dve zmluvné strany dohodli navzájom si poskytnúť určité plnenia; právny predchodca žalobcu poskytnúť žalovanej peňažné prostriedky a žalovaná poskytnuté finančné prostriedky vrátiť formou pravidelných mesačných splátok spolu s úrokmi a poplatkami. V tomto prípade možno žalovanú s určitosťou považovať za spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a) ZoSÚ, keďže pri uzatváraní a plnení zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti a na druhej strane právneho predchodcu žalobcu možno považovať za dodávateľa podľa § 2 písm. b) ZoSÚ, nakoľko pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z vyššie uvedeného dôvodu je teda potrebné pri posudzovaní predmetného právneho vzťahu brať na zreteľ všeobecnú úpravu spotrebiteľských zmlúv obsiahnutú v OZ a najmä ustanovenia týkajúce sa neprijateľných zmluvných podmienok, úprava ktorých je obsiahnutá v ust. § 53 OZ a ktoré poskytujú výraznú ochranu pre spotrebiteľa, ako aj ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch.

41. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. uzatvoril so žalovanou spotrebiteľskú zmluvu o úvere, v zmysle ktorej bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 3.000 eur. V konaní nebolo sporným poskytnutie úveru, pričom nebola sporná ani skutočnosť že žalovaná svoje povinnosti riadne a včas neplnila, čo bolo dôvodom právneho predchodcu žalobcu na zosplatnenie úveru. Súd mal preukázané, že žalovaná porušila svoje povinnosti vyplývajúce jej z predmetnej zmluvy, keď túto uzavrela za účelom získať peňažné prostriedky, ktoré sa zaviazala splácať žalobcovi v mesačných splátkach. Nesporným bola aj výška uhradených finančných prostriedkov žalovanou a žalovaná nerozporovala ani výšku odplaty na základe zmluvy. Nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní predstavuje zvyšnú časť istiny úveru vo

výške 2.369,07 eur, riadny úrok vo výške 1.692,41 eur a úrok z omeškania vo výške 221,18 eur.

42. Súd v prvom rade skúmal aktívnu vecnú legitímáciu. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu-žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Cdo 205/2009 z 29. júna 2010). Z výzvy právneho predchodcu žalobcu zo dňa 7.2.2017 je zrejmé, že právny predchodca žalobcu žalovanej oznámil, že je v omeškani so splácaním dlhu ku dňu 4.2.2016 vo výške 2.178,69 eur a vyzval ju k splateniu dlžnej sumy do 15 dní odo dňa doručenia výzvy. Zároveň upozornil žalovanú na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti celého úveru v prípade neuhradenia dlžnej sumy. Využil tak svoje právo podľa ust. § 565 OZ. Doručovanie výzvy žalobcu nepreukázal. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 22.3.2017 je zrejmé, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že banka vyhlásila ku dňu 20.3.2017 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy. Doručovanie oznámenia preukázal kópiou podacieho hárku č. EPH009242172. Výzvou zo dňa 23.1.2018 právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu dlhu s upozornením na možnosť postúpenia pohľadávky tretej osobe. Doručovanie výzvy preukázal kópiou podacieho hárku č. EPH117845980. Listom zo dňa 21.5.2018 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že pohľadávka z úverovej zmluvy spolu s príslušenstvom bola postúpená spoločnosti EOS KSI Slovensko s.r.o. na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 21.5.2018. Doručovanie oznámenia preukázal kópiou podacieho hárku č. EPH128626490.

43. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ pred zosplatením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Žalobca predložil súdu výzvu z 7.2.2017, v ktorej jeho právny predchodca vyzýva žalovanú na úhradu dlžnej sumy v lehote 15 dní od odoslania tejto výzvy. Zo žiadnych dôkazov predložených žalobcom nevyplýva, že by výzva bola doručovaná žalovanej, že by sa dostala do jej dispozičnej sféry a mohla sa oboznámiť s jej obsahom.

44. Podmienkou účinného zosplatenia úveru teda je, že veriteľ pred zosplatením pohľadávky má povinnosť upozorniť spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie (výkon) tohto práva. Upozornenie veriteľa vo vzťahu k spotrebiteľovi na uplatnenie práva podľa § 565 OZ je teda podmienkou pre účinný výkon tohto práva. Ak táto podmienka nie je splnená, je zosplatenie neúčinné a veriteľ nemá právo na zaplatenie celého dlhu naraz. Žalobca nepreukázal splnenie tejto podmienky a preto nebol oprávnený vyžadovať od žalovanej jednorazové splatenie úveru. Dôsledkom nesplnenia povinnosti žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu, uloženej mu kogentnými ustanoveniami zákona je neplatnosť právneho úkonu - vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, pretože v zmysle ustanovenia § 39 OZ tento úkon odporuje zákonu.

45. S poukazom na ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ktorý stanovuje predpoklady postúpenia bankovej pohľadávky inému subjektu, a to aj nebankovému subjektu bez súhlasu klienta, pričom musí ísť o postúpenie písomnou zmluvou, postúpená môže byť iba tá časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu a ktorá je splatná (teda musia byť splnené predpoklady na predčasné zosplatenie úveru podľa § 53 ods. 9 OZ) a podmienkou postúpenia je aj omeškanie dlžníka nepretržite dlhšie ako 90

kalendárnych dní so splnením čí len časti peňažného záväzku voči banke, a to napriek písomnej výzve banky. Dané predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. V prípade nesplnenia týchto osobitným zákonom stanovených predpokladov pre postúpenie bankovej pohľadávky na nebankový subjekt ide o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ zakázané (vylúčené). Ide teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ, keďže zmluva o postúpení pohľadávok je v rozpore so zákonom o bankách v prípade nesplnenia stanovených podmienok (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.04.2018 sp.zn. 1 Cdo 147/2017, rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.03.2018 sp.zn. 7 Cdo 26/2017, uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.11.2019 sp.zn. 1Obdo/92/2018 etc). Splnenie podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zák. 483/2001 Z.z. o bankách je teda potrebné pre platné postúpenie pohľadávky banky na inú osobu, a iba v prípade splnenia týchto zákonných podmienok je daná aktívna legitimácia postupníka na vymáhanie bankovej pohľadávky. Z uvedeného je teda zrejmé, že žalobca nepreukázal platné nadobudnutie pohľadávky uplatnenej v tomto spore od jeho právneho predchodcu. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť totiž iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná. Keďže žalobcom nebolo preukázané splnenie všetkých predpokladov možnosti postúpenia pohľadávky tak, ako to vyžaduje ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné, a to s poukazom na ust. § 39 OZ. S ohľadom na túto skutočnosť súd dospel k záveru, že žalobca nie je nositeľom práva, ktoré bolo predmetom postúpenia a preto mu nie je možné priznať právo uplatnené v tomto konaní. Na základe uvedeného súd rozhodol tak, že návrh zamietol a celosti pre nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu v súdnom konaní.

46. Vychádzajúc zo skutočnosti, že súd daný vzťah medzi žalobcom a žalovanou posúdil ako vzťah spotrebiteľský, kontrolou obsahových náležitostí zmluvy a kontraktáčného procesu bolo zistené, že právny predchodca žalobcu tiež nekonal s odbornou starostlivosťou, pretože v konaní nezdokladoval vyžadovaný postup ktorý mu ukladá § 7 ods. 1 a hlavne ustanovenie § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z.). Súd nemal preukázané, že by právny predchodca žalobcu posudzoval schopnosti žalovanej splácať úver s odbornou starostlivosťou. S prihliadnutím na príjem žalovanej (366,30 eur podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne), bez uvedenia akýchkoľvek výdavkov, právny predchodca žalobcu nesprávne vyhodnotil schopnosť žalovanej splácať úver. Právny predchodca žalobcu si okrem lustrácie vo svojom úverovom registri nezabezpečil žiaden podklad pre vyhodnotenie tejto schopnosti. Uspokojil sa dokonca aj s neuvedením žiadneho výdavku žalovanej aj napriek tomu, že žalovaná mala povinnosť oboznámiť veriteľa s týmito údajmi. Právny predchodca žalobcu pri posúdení schopnosti veriteľa vychádzal iba z úverového zaťaženia žalovanej, pričom úverové zaťaženie žalovanej (splátkový úver v SISp 37,87 eur mesačne, splátkový úver v SISp 33,05 eur mesačne, Tesco finančné služby 31,44 eur mesačne, Tesco finančné služby 16 eur mesačne) zrejme neposúdil ako záväzok, nakoľko poskytnutým úverom došlo k splateniu týchto úverov. Zmluva o úvere bola uzavretá dňa 4.12.2014. Podľa rozsudkov Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10Csp/30/2018 zo dňa 29. 5 2019 a 1Csp/32/2018 zo dňa 3.12.2018 je zrejmé, že žalovaná v čase uzavretia úverovej zmluvy s právnym predchodcom žalobcu mala uzatvorené minimálne ďalšie dve úverové zmluvy so spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s. Nemožno preto hovoriť o správnom vyhodnotení schopnosti žalovanej splácať predmetný úver, ak veriteľ neprihliadal jednak na žiadne výdavky žalovanej napr. na bývanie, stravu a pod. a tiež nevykonal lustráciu v úverovom registri žalovanej. Dôsledkom nesplnenia tejto

povinnosti je, že veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Mimoriadne zosplatenie úveru aj z tohto dôvodu preto nemožno považovať za platné. Aj z tohto dôvodu pohľadávka zo zmluvy teda nebola splatná a teda neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách na jej postúpenie. Na doplnenie súd tiež uvádza, že žalobca neunesol vo veci dôkazné bremeno, kedy nepreukázal poskytnutie úveru vo výške 3.000 eur žalovanej tak, ako to vyplýva aj z uznesenia odvolacieho súdu, rovnako tak nepreukázal výšku dlžnej sumy žalovanej, čo by bolo tiež dôvodom na zamietnutie žaloby. Vzhľadom na ustálenie neexistencie aktívnej legitímácie žalobcu v tomto spore súd sa ďalej nezaoberal ostatnými namietanými skutočnosťami žalovanou (premlčanie, nesprávne údaje v úverovej zmluve).

47. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

48. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

49. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

50. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

51. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

52. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

53. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

54. Súd rozhodol podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 3 CSP o trovách prvostupňového a odvolacieho konania tak, že stranám nárok na náhradu trov o konania nepriznal. Žalovaná bola v prvostupňovom konaní celkom úspešná, avšak žiadne trovy konania jej nevznikli, ani si ich neuplatnila. V odvolacom konaní bol celkom úspešný žalobca, preto má oproti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Súd však vzhliadol dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré odôvodňujú hoci úspešnému žalobcovi v odvolacom konaní, nepriznanie nároku na náhradu trov konania a to na strane žalovanej v jej osobných a majetkových pomeroch. Žalovaná je starobná dôchodkyňa. Jej jediným príjmom je starobný dôchodok, podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 30.11.2017 vo výške 366,30 eur mesačne. Žalovanej je poskytovaná sociálna služba v zariadení pre seniorov, pričom podľa predloženej zmluvy zo dňa 31.8.2018 celková mesačná úhrada za jednotlivé služby (odborné činnosti, ubytovanie, stravovanie,

upratovanie) predstavujú sumu 370 eur za 30 dňový mesiac. Podľa zdravotnej dokumentácie žalovanej (č.l. 355-358) je žalovaná osobou s mierou funkčnej poruchy 80 %, vyžaduje si celodennú starostlivosť, je imobilná, trpí inkontinciou III. stupňa a ďalšie.

55. O výške trov konania sa rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktoré vydá súdny úradník.

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Rožňava písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, CSP).

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané (§ 127 a § 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie,

oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

V Rožňave dňa 18. mája 2022

JUDr. Peter Dudič
sudca

Za správnosť vyhotovenia: Nikola Mikolajová